

[Chr. Christensen.]

aktuelt er henlagt under arbejdsministeriet, og da endelig også spørgsmålet om de retlige vilkår, der skal sikre, som der står i betænkningen, at de unge uddannes på forsvarlig vis.

Der er altså ret væsentlige punkter, der ikke er færdigbehandlet i lovrevisionsudvalget. Det må derfor være rigtigt, at dette udvalg fortsætter arbejdet, og vi må også forvente, at arbejdsmarkedets parter, der er repræsenteret i dette udvalg, her behandler de punkter, der er uenighed om, og for øvrigt problemer, som ellers måtte komme op under arbejdet. På den baggrund kan vi tillæde, at en egentlig revision af loven udskydes til næste folketingssamling. Det vil for øvrigt også give undervisningsudvalget mulighed for et grundigt udvalgsarbejde, og dette er absolut påkrævet.

Efter min opfattelse er det på dette tidspunkt, vi igennem, skal vi sige det materiale, der til den tid vil foreligge, skal søge at nå frem til, om EFG er det helt rigtige, om mesterlæren er det helt rigtige, eller om vi skal lade disse to uddannelser være sideløbende, eller om vi måske skulle finde frem til det bedste af EFG-uddannelserne og det bedste af mesterlæren, eller om vi måske skal finde noget helt andet. Der er jo ingen tvivl om, at det forsøg, der har været gjort, har vist, at mange unge er gået meget positivt ind i EFG-uddannelserne, og det skulle nok give stof til, at der kunne være baggrund for at finde et fornuftigt resultat, når vi nu får tid til det i det år, der kommer.

Der er imidlertid ét punkt, hvor der allerede nu må foretages ændringer, og det er i spørgsmålet om godtgørelsen. I henhold til afstemningen forleden om finanslovsforslaget, så er adgangen til godtgørelse for de unge, der træder ind i EFG-uddannelsen, jo fra august 1976 ophævet. Som følge deraf må forsøgsloven reguleres, således at bestemmelsen i § 12, stk. 1, fjernes.

Men der er jo også et spørgsmål om styringen af disse erhvervsfaglige uddannelser, der står tilbage. Det må vi også have op til overvejelse, ikke mindst i relation til det af undervisningsministeren fremsatte lovforslag om ændring af forskellige lovbestemmelser om uddannelsesråd.

Da godtgørelsen er bragt ind i billedet under denne debat om forlængelse af loven,

vil jeg godt sige, at i daværende undervisningsminister Knud Heinesens bemærkninger til lovforslaget om erhvervsfaglige forsøgsuddannelser hedder det, da det blev fremsat i 1972 — Folketingstidende 1971-72, tillæg A. sp. 3182:

„Baggrunden for godtgørelsesordningen er således, at lovforslaget omfatter uddannelsesforsøg.“

I det øjeblik vi nu når frem til, hvor 9.600 unge pr. august 1976 går ind i de erhvervsfaglige grunduddannelser, så kan man måske godt spørge, når det er så stor en flok, der går ind, om vi vel er ved at nå frem til den fase, hvor det egentlige forsøg er ved at være overstået. Så er måske også baggrunden for, at der skal etableres særlige støtteordninger for denne uddannelse, faldet bort.

Må jeg sige, at en anden væsentlig baggrund for vores stillingtagen i denne sag er lighedsprincippet. Vi mener, at det må være rimeligt, efter at man nu har ført det forsøg nogenlunde igennem, da at gå tilbage til den ligestilling, der må være imellem uddannelsen inden for 10. klasse og uddannelsen inden for de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser. Jeg vil også godt sige, at den sammenligning, som har været draget frem her mellem landbrugsuddannelsen og uddannelsen inden for de egentlige erhvervsfaglige uddannelser, jo også tyder på, at uligheden her er så stor, at vi må have den rettet.

Jeg vil da gerne også sige, at der i hele denne debat om penge i forbindelse med EFG-uddannelserne er kommet noget frem, jeg synes er uhyre uheldigt, netop det, at det i virkeligheden skjuler indholdet, vi skal have fat på i disse uddannelser. For mig at se må det være væsentligt for de unge, at de ikke vælger den erhvervsfaglige grunduddannelse af hensyn til, hvor mange kroner og ører, der kan gives i tilskud, men af hensyn til, hvilken baggrund de vil få for at gå ud i erhvervslivet. Det må være det, der er det centrale, og jeg håber også, at det skal lykkes at få det frem under det udvalgsarbejde, vi nu skal tage fat på.

Da landbrugserhvervsfaglige uddannelser er trukket frem i billedet her, vil jeg da gerne sige, at jeg ikke er i tvivl om, at den kombination, der her kan komme mellem unge fra landbruget og unge uden for landbruget, fra det, vi populært vil kalde byer-